

“Demetu vian ĉapelon” diris la Reĝo al la atestanto.

“Ĝi ne estas mia” kontraŭdiris la Ĉapelisto.

“Do, *ŝtelita!*” ekkriis la Reĝo, turnante sin al la ĵurintoj: ĉiuj notis ke la ĉapelo estas ŝtelita.

“Mi tenas provizon da ili por vendi” la Ĉapelisto klarigis. “Propran ĉapelon mi havas neniun. Mi estas ja Ĉapelisto.”

Kaj nun la Damo almetis la okulvitrojn kaj severe rigardegis la Ĉapeliston. Sub ŝia rigardego tiu paliĝis kaj tremis.

“Vi diru vian evidencon” diris la Reĝo “Se vi persistos konduĵi en tia ridinde timigita maniero, mi tuj ekzekutigos vin.”

Tiu minaco ja ne kuraĝigis la atestanton. Li senĉese ŝanĝis la sintenadon, apogante la korpon jen sur unu piedo, jen sur la alia. Kun tre maltrankvila mieno li konstante rigardis la Damon; kaj, pro lia konfuziĝo, li eĉ elmordis grandan pecon el la tetaso anstataŭ el la buterpano!

En tiu momento Alicio havis tre kuriozan korpcenton. Kio povus esti la kaŭzo? Post ne longe ŝi konstatis ke ankoraŭ unu fojon ŝi komencas *kreski*. Unue ŝi preskaŭ decidiĝis stariĝi kaj eliri la juĝejon. Tamen post plua pripenso, ŝi opiniis ke estos pli bone resti kie ŝi nun sidas, ĝis manko da spaco devigos la eliron.

KIU FORŜTELIS LA TORTO

“Bonvolu ne tiel forte premi min!” diris la Gliro, kiu nun troviĝis sidanta apud ŝi. “Mi povas spiri.”

“Pardonu, sed mi ne povas ne respondis humile. “Mi ja kreskas.”

“Vi ne rajtas kreski tie ĉi” diris la Reĝo.

“Sensencaĵo” rediris Alicio. “Ankaŭ *vi* kreskas.”

“Jes” respondis la Gliro. “Sed mi ne volas kreski tiel rapide, sed laŭ normala rapideco, kaj vi ridinde!” Kaj kun tre malagrabiĝo eligis sin el sia sidloko, kaj transiris al la flanko de l’ juĝejo. La Damo dum tiu momenton ĉesis rigardegi la Ĉapeliston. La momento kiam la Gliro transiras al la flanko de la ĉambelanoj: ŝi diris al unu el la ĉambelanoj: “mi la liston de la kantintoj en la ĉambelanoj.” Aŭdinte tiun ordonon la Gliro tremis tra la tuta korpo tiel forte ke ĝi eliris el la ĉambelanoj. ŝuoj fortremiĝis de la piedoj.

“Vi nur eldiru vian evidencon” rediris la Reĝo; “se ne, mi nepre ekzekutigos vin. Vi estas nerve afliktata, aŭ ne.”

“Se plaĉas al via Reĝa Moŝto” diris Alicio, tuj komencis per tremanta voĉo malriĉulo—kaj apenaŭ mi komencis manĝon—t.e. komencis antaŭ nur unu—kaj pro la fakto ke la buterpano maldika—kaj ke la teo tvinklis tiel